

de Love, vi vedtage, kunne blive satte i saamegen Forbindelse med andre Stæder som muligt, saaledes, at de f. Ex. skulle være frie for at lide Mangel paa Korn, hvilket jeg troer, at de ere temmelig ubefatte for, endog saa i dette Aar. Hvad vi i saa Henseende kunne gjøre, finder jeg at være vor Pligt, efterat Staten i saa mange Aar har havt den hele Handel paa Færøerne.

Det ærede Medlem for Holbek (Tscherning) foreslog en anden Maade at „opføre“ Bispetienden paa; jeg vil foreslaae noget ganske Andet, nemlig at stræbe efter at sælge al Tiende og det Slags Eiendom. Ifjor gjorde Finantsudvalget en Henskytning til den ærede Kultusminister om Salget af saadanne Eiendomme under Sorø Akademies Gods, og den ærede Minister yttrede ogsaa, at, naar Conjuncturerne vare gunstige, var han ikke utilbøielig til at sælge Noget deraf. Hvorvidt nu Conjuncturerne ere de allergunstigste i dette Dieblik eller ikke, tør jeg naturligvis ikke indlade mig paa at bedømme; men jeg troer, at Conjuncturerne til at sælge Gods af den Art altid ere gunstige. Jeg troer, at Sorø Akademie vil faae en større Indtægt, dersom vi realisere det Slags Eiendom og derved indskrænke Administrationsudgifterne, og at det Samme gjælder om, hvad Staten i det Hele eier af den Art, som ikke har anden Interesse end Pengeinteresse. Pengeindtægterne tiltage, naar det Slags Ting blive realiserede, og Administrationsomkostningerne formindskes, og vi ville desuden, ved paa den Maade at skaffe Indskrænkninger i Detailforretninger under Ministerierne, bidrage til, at Ministrene faae mere Tid til at henvende deres Opmærksomhed paa større og vigtigere Sager, medens de nu, formoder jeg, maae anvende en uforholdsmæssig Tid til disse Detailspørgsmaal.

Jeg kan ikke undlade endnu at gjøre en Bemærkning paa Grund af et Udtryk, som den ærede Minister brugte. Han sagde, at han ikke var Finantsminister. Ja, vi vide nok, at han ikke fører denne Titel; men vi vide ogsaa, at det er ham, der forelægger Finantsloven. Nu kan jeg ikke komme fra, at der er

en Arimelighed i, at vi for Kongeriget have et særligt Finantsvæsen, at vi bevilge Indtægter og Udgifter og have vor egen Finantskasse, men at vi ikke vide, hvor Kassen er; — den er idetmindste ikke under vor Ministers Baretægt. Saalænge vi have en Bedrift, hvor Kassen paa en Maade er borte, og den Mand, der har den — jeg tvivler ikke paa, at han bestyrer den meget solidt og godt — (Tscherning: „Han bestyrer den solidt, men ikke godt“) ikke møder her i Thinget — saalænge kunne vi ikke sige, at Kongeriget er i Besiddelse af og har Raadighed over sine Finantser, medmindre at den Minister, der møder og forelægger Finantsloven, tillige har Nøglen til Kassen, saaledes, at han er Herre over den. Jeg vil ikke nu gaae nærmere ind paa hele dette Spørgsmaal, hvor fristende det end kunde være, da vi sandsynligvis senere ville komme tilbage dertil.

Tscherning: Jeg vil bede den ærede Formand om Tilladelse til at oplæse, hvad der staar Side 6 i Anmærkningerne under § 8 i den nu forelagte Finantslov (Formanden: Ja!). Der staar nemlig under ad a. 2: „som Finantsvæsenets Henlæggelse under dette Ministerium har foranlediget“. Men den Minister, under hvem Finantsvæsenet er „henlagt“, er Finantsminister; jeg kan ikke see rettere; thi at have Finantsvæsenet paa et Sted og Finantsministeren paa et andet er dog absolut umuligt. Er Finantsvæsenet henlagt under den ærede Minister, saa er han, uagtet al hans Beskedenhed, hvad Titler angaaer, den virkelige Finantsminister, og da han ikke ønsker at sige Andet end det, som virkelig er ganske ligefremt, kan han ogsaa vedfjende sig, at han har ladet det trykke.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at jeg allerede har henviist til de Regler, hvorefter min Stilling bliver at bedømme, og derefter vil jeg bede det ærede Medlem at bedømme den.

Minestad: Jeg skal blot bemærke, at jeg er bleven gjort opmærksom paa, at den Forskjel, der var imellem hvad den meget ærede